

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/858/WPZiB

z dnia 10 listopada 2008 r.

wspierające konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC) w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią UE”), której rozdział III zawiera wykaz środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania takiej broni.
- (2) Unia Europejska (UE) aktywnie realizuje strategię UE i stosuje środki wymienione w jej rozdziale III, zwłaszcza odnoszące się do wzmocnienia, realizacji i upowszechnienia Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu (zwaną dalej „BTWC”).
- (3) W tym względzie dzięki wspólnemu działaniu Rady 2006/184/WPZiB z dnia 27 lutego 2006 r. wspierającemu konwencję o zakazie broni biologicznej i toksycznej w ramach strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽¹⁾ osiągnięto znaczące wyniki w zakresie upowszechniania i wdrażania na szczeblu krajowym, jako że następnym siedem państw stało się państwami stronami BTWC, a dwa państwa skorzystały z pomocy prawnej udzielonej przez ekspertów z UE.
- (4) Również priorytety i środki przedstawione we wspólnym stanowisku Rady 2006/242/WPZiB z dnia 20 marca 2006 r. dotyczącym konferencji przeglądowej 2006 na

temat konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC)⁽²⁾, w szczególności wspieranie działań między sesjami, realizacja na szczeblu krajowym, środki budowy zaufania i upowszechnianie, nadal stanowiły wskazówki, którymi UE kierowała się w swoich działaniach, obejmujących pomoc i projekty popularyzatorskie. Aspekty tego wspólnego stanowiska, co do których państwa strony konwencji BTWC (zwane dalej „państwami stronami”) osiągnęły konsensus i które odzwierciedlone są w dokumencie końcowym szóstej konferencji przeglądowej BTWC (zwaną dalej „szóstą konferencją przeglądową”), są szczególnie istotne dla inicjatyw UE wspierających BTWC.

- (5) UE powinna również pomagać państwom stronom w korzystaniu z wiedzy fachowej nabytej przez państwa członkowskie w zakresie procesu budowy zaufania i przejrzystości w ramach BTWC, zwłaszcza za pośrednictwem planu działania w sprawie broni biologicznej i toksycznej przyjętego przez Radę dnia 20 marca 2006 r., który przewiduje regularne przekazywanie oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa członkowskie oraz uaktualnianie wykazów nominowanych ekspertów i laboratoriów mogących wspomóc funkcjonowanie mechanizmu Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz badania domniemanego użycia broni chemicznej lub biologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. W celu natychmiastowego i praktycznego wdrożenia pewnych elementów strategii UE oraz umocnienia osiągniętych postępów w upowszechnianiu i wdrożeniu na szczeblu krajowym BTWC poprzez wspólne działanie 2006/184/WPZiB, UE nadal wspiera BTWC, realizując następujące ogólne cele:

— propagowanie upowszechniania BTWC,

⁽¹⁾ Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 88 z 25.3.2006, s. 65.

— udzielanie wsparcia we wdrażaniu BTWC przez państwa strony,

— propagowanie składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony,

— udzielanie wsparcia działaniom podejmowanym między sesjami BTWC.

2. Projekty wspierane przez Unię Europejską mają następujące konkretne cele:

a) dostarczanie państwom niebędącym jeszcze stronami BTWC środków do realizacji inicjatyw na szczeblu krajowym i subregionalnym, służących zapoznaniu się z BTWC, poprzez udzielanie porad prawnych w zakresie ratyfikacji i przystąpienia do BTWC oraz oferowanie szkoleń i innych form pomocy, tak aby organy krajowe były w stanie wypełniać swoje zobowiązania wynikające z BTWC;

b) wspomaganie państw stron we wdrażaniu BTWC na szczeblu krajowym, by zapewnić wypełnienie przez państwa strony swoich zobowiązań wynikających z BTWC poprzez ustawodawstwo krajowe i środki administracyjne oraz ustanowienie funkcjonujących związków między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, w tym krajowym zgromadzeniem ustawodawczym i sektorem prywatnym;

c) ułatwianie regularnego składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony dzięki przygotowaniu materiałów wyjaśniających dotyczących środków budowy zaufania oraz ulepszeniu aspektów technicznych elektronicznego przekazywania obecnych oświadczeń dotyczących środków budowy zaufania, jak również dzięki zwiększeniu bezpieczeństwa i lepszemu utrzymywaniu strony internetowej o ograniczonym dostępie, dzięki pomocy w powołaniu krajowych punktów kontaktowych i w przekazaniu pierwszych oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania oraz dzięki zorganizowaniu konferencji krajowych punktów kontaktowych ds. środków budowy zaufania w powiązaniu z posiedzeniami BTWC w roku 2008 i 2009;

d) propagowanie ukierunkowanej dyskusji na szczeblu regionalnym, prowadzonej przez przedstawicieli władz, szkół wyższych, instytutów badawczych i przemysłu, a związanej z kwestiami dotyczącymi okresu między sesjami BTWC, w szczególności nadzoru nauki i edukacji.

Szczegółowy opis projektów, o których mowa powyżej, znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (zwanego dalej „SG/WP”), jest odpowiedzialna za wdrożenie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Techniczną realizację działań, o których mowa w art. 1, powierza się Biuru ds. Rozbrojenia w Sekretariacie ONZ (zwanemu dalej „UN ODA”) w Genewie. Wykonuje ono to zadanie pod kontrolą SG/WP, wspomagającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UN ODA.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie informują się wzajemnie o wdrażaniu niniejszego wspólnego działania, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie środków, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 400 000 EUR i zostanie sfinansowana z budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2, które przyjmują formę dotacji. W tym celu Komisja zawiera z UN ODA umowę o finansowaniu. Umowa o finansowaniu musi przewidywać obowiązek zapewnienia przez UN ODA odpowiedniej widoczności wkładu UE, stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do tego, by w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszego wspólnego działania zawrzeć umowę o finansowaniu, o której mowa w ust. 3. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym zakresie i o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, przedstawia Radzie sprawozdania dotyczące realizacji niniejszego wspólnego działania opracowywane na podstawie sprawozdań okresowych przygotowywanych przez UN ODA. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania. Składa ona sprawozdania dotyczące aspektów finansowych wdrażania niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa 24 miesiące po dacie zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub sześć miesięcy po dacie jego przyjęcia, jeżeli w tym okresie nie zostanie zawarta umowa o finansowaniu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

B. KOUCHNER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. Ramy ogólne

Korzystając z uwieńczonego sukcesem wdrożenia wspólnego działania 2006/184/WPZiB, niniejsze wspólne działanie służy jako operacyjne narzędzie polityki do realizacji celów zawartych we wspólnym stanowisku 2006/242/WPZiB i kładzie nacisk w szczególności na te aspekty, co do których osiągnięto ogólny konsensus na szóstej konferencji przeglądowej, odzwierciedlony w dokumencie końcowym.

Niniejsze wspólne działanie opiera się na następujących zasadach:

- a) jak najlepsze wykorzystanie doświadczeń nabytych dzięki wspólnemu działaniu 2006/184/WPZiB;
- b) odzwierciedlenie konkretnych potrzeb wyrażonych przez państwa strony, jak również państwa niebędące stronami BTWC, związanych z lepszym wdrożeniem i upowszechnieniem BTWC;
- c) zachęcanie do lokalnej i regionalnej odpowiedzialności za projekty, by zapewnić ich trwałość w dłuższej perspektywie i stworzyć partnerstwo między UE a stronami trzecimi w ramach BTWC;
- d) skupianie się na działaniach przynoszących konkretne wyniki lub przyczyniających się do wczesnego osiągnięcia wspólnego porozumienia, które będzie jednym z elementów ocenionych podczas przeglądu BTWC przewidzianego na rok 2011;
- e) wspieranie przewodniczącego posiedzeń państw stron i jak najlepsze wykorzystanie mandatu jednostki wsparcia dla wdrażania (zwanej dalej „ISU”), uzgodnionego na szóstej konferencji przeglądowej.

2. Cel

Nadrzędnym celem niniejszego wspólnego działania jest wspieranie upowszechniania BTWC, poprawa wdrażania BTWC, w tym składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania, oraz wsparcie najlepszego wykorzystania działań między sesjami w latach 2007–2010, aby przygotować następną konferencję przeglądową.

UE, wspomagając BTWC, będzie w pełni uwzględniać decyzje i zalecenia przyjęte przez państwa strony na szóstej konferencji przeglądowej w Genewie w dniach 20 listopada – 8 grudnia 2006 r.

3. Projekty**3.1. Projekt 1: Propagowanie upowszechniania BTWC****Cel projektu**

Zwiększenie liczby państw będących stronami BTWC i wiedzy na temat zobowiązań państw stron w ramach BTWC, za pomocą działalności wspomagającej, ukierunkowanej na konkretne państwo, lub zorganizowanych inicjatyw subregionalnych, korzystając z doświadczeń i kontaktów wynikających ze wspólnego działania 2006/184/WPZiB.

Projekt ten ożywi decyzje podjęte przez państwa strony na szóstej konferencji przeglądowej, dotyczące rodzaju działań upowszechniających, wymiany informacji i składania sprawozdań o staraniach zmierzających do upowszechniania, jak również wesprze przewodniczącego posiedzeń państw stron w roli koordynatora działalności upowszechniającej.

Wyniki projektu

- a) Większa liczba państw będących stronami BTWC we wszystkich regionach geograficznych.
- b) Lepsze zrozumienie BTWC przez odpowiednie organy krajowe lub umocnienie kontaktów regionalnych dotyczących BTWC, aby propagować przystąpienie do BTWC.
- c) Propagowanie dobrowolnego wdrożenia BTWC przez państwa przed ich przystąpieniem do tej konwencji.

Opis projektu

W latach 2006 i 2007 UE popularyzowała BTWC na szczeblu regionalnym wśród niemal wszystkich państw niebędących stronami BTWC, aby zachęcić je do ratyfikacji tej konwencji lub przystąpienia do niej. Od tego czasu siedem kolejnych państw przystąpiło do BTWC. Jako kolejny krok projekt ten przewiduje działania popularyzatorskie nawet w siedmiu państwach niebędących stronami BTWC, w formie ukierunkowanej pomocy dla konkretnego państwa lub warsztatów subregionalnych, aby osiągnąć te cele i wyniki.

Realizacja projektu

Przewodniczący posiedzeń państw stron, wspomagany przez ISU, będzie proszony o informowanie państw niebędących stronami BTWC o możliwościach skorzystania z pomocy UE, aby propagować upowszechnianie, która to pomoc może przyjąć następujące formy:

- a) skierowana do konkretnego państwa lub subregionalna (obejmująca maksymalnie pięć państw) pomoc prawna związana z ratyfikacją BTWC lub przystąpienie do niej. Jeśli w państwie ubiegającym się o pomoc przystąpienie do BTWC lub ratyfikacja tej konwencji wymaga przyjęcia środków legislacyjnych lub administracyjnych związanych z jej wdrożeniem, pomoc prawna może również obejmować te środki;
- b) skierowana do konkretnego państwa lub subregionalna (obejmująca maksymalnie pięć państw) pomoc służąca propagowaniu BTWC oraz uzyskiwaniu dla niej poparcia wśród przywódców politycznych i osób wpływających na kształtowanie opinii oraz zachęcenie państw niebędących stronami BTWC, aby podjęły środki niezbędne do wdrożenia BTWC, takie jak powołanie punktów kontaktowych, utrzymywanie kontaktów przez kluczowe podmioty krajowe, organizowanie szkoleń;
- c) skierowana do konkretnego państwa pomoc finansowa pozwalająca na uczestniczenie odnośnych podmiotów krajowych – zwłaszcza organów odpowiedzialnych za ratyfikację BTWC – w procesie BTWC (np. uczestniczenie w charakterze obserwatorów w posiedzeniach ekspertów lub państw stron). Ten rodzaj pomocy będzie udzielany po przeanalizowaniu indywidualnych przypadków, wyłącznie gdy pomoc ta rzeczywiście może zmienić perspektywę przystąpienia danego państwa do BTWC;
- d) dotacje finansowe na szkolenia i wizyty zapoznawcze odpowiednich podmiotów krajowych w organach państw członkowskich UE odpowiedzialnych za wdrożenie BTWC.

Projekt ten umożliwi nawiązywanie partnerstw między państwami członkowskimi UE a państwami beneficjentami, aby zapewnić ciągłość działań UE zmierzających do upowszechniania oraz przedstawić stały punkt odniesienia państwom beneficjentom w trakcie procesu ratyfikacji BTWC lub przystępowania do niej. Uczestniczące państwa członkowskie UE mogą dobrowolnie towarzyszyć – indywidualnie lub grupowo – wybranym beneficjentom w procesie ratyfikacji lub przystępowania.

3.2. Projekt 2: Udzielanie pomocy państwom stronom we wdrażaniu BTWC na szczeblu krajowym

Cel projektu

Zapewnianie, by państwa strony wypełniły swoje zobowiązania wynikające z BTWC przy pomocy krajowych środków ustawodawczych i administracyjnych oraz skutecznie je egzekwowały, uwzględniając dokument finansowy szóstej konferencji przeglądowej, wspólne porozumienie osiągnięte na odnośnych posiedzeniach państw stron oraz syntezę sporządzoną na podstawie dyskusji na posiedzeniach ekspertów i państw stron.

Wyniki projektu

- a) Przyjęcie odpowiednich środków legislacyjnych lub administracyjnych, w tym przepisów karnych, obejmujących pełen zakres zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC.
- b) Skuteczne wdrożenie i egzekwowanie środków mających na celu przeciwdziałanie naruszeniu BTWC oraz stosowanie kar w przypadku naruszenia konwencji.
- c) Ulepszenie koordynacji i kontaktów między wszystkimi podmiotami zaangażowanymi w proces BTWC, w tym w sektorze prywatnym, aby propagować skuteczne wdrożenie.

Opis projektu

Na podstawie pozytywnych doświadczeń ze współpracy w dziedzinie pomocy prawnej związanej z wdrożeniem BTWC w Peru i Nigerii, UE nadal będzie udzielać doradztwa prawnego maksymalnie siedmiu zainteresowanym państwom stronom.

ISU będzie proszona o informowanie państw stron o możliwości skorzystania z pomocy UE w realizacji BTWC, która to pomoc może przyjąć następujące formy:

- a) doradztwo prawne i pomoc prawna dotyczące przygotowywania środków ustawodawczych i administracyjnych związanych z wdrożeniem wszelkich zakazów i środków zapobiegawczych przewidzianych w BTWC lub uzgodnionych na mocy wspólnego porozumienia;

b) warsztaty informacyjne związane z wdrożeniem BTWC na szczeblu krajowym oraz egzekwowaniem środków krajowych, które mogą być skierowane do:

- organów decyzyjnych i krajowych zgromadzeń ustawodawczych, aby ułatwić osiągnięcie konsensusu politycznego w tej kwestii,
- podmiotów rządowych zaangażowanych we wdrożenie BTWC, aby ustanowić kontakty i wyznaczyć punkty kontaktowe/właściwe organy krajowe,
- przedstawicieli przemysłu, uczelni i instytutów badawczych oraz organizacji pozarządowych, aby stworzyć partnerstwa publiczno-prywatne.

Zdecydowanie preferowane będą projekty dwustronne ukierunkowane na wypracowywanie rozwiązań prawnych.

3.3. Projekt 3: Propagowanie regularnego przedstawiania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony BTWC

Cel projektu

Propagowanie regularnego składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania przez państwa strony i zwiększanie liczby tych oświadczeń przez zachęcanie do corocznego przygotowywania, kompilacji i przekazywania wymaganych danych oraz przez ułatwianie tych procesów, w tym przez przyczynianie się do składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania drogą elektroniczną oraz zwiększenie poziomu bezpieczeństwa strony internetowej dotyczącej środków budowy zaufania, a także przez udzielanie pomocy, zwłaszcza punktom kontaktowym.

Wyniki projektu

- a) Wyznaczenie krajowych punktów kontaktowych odpowiedzialnych za składanie oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania.
- b) Stworzenie lub wzmocnienie mechanizmów krajowych służących przygotowywaniu lub kompilacji informacji wymaganych w oświadczeniach dotyczących środków budowy zaufania.
- c) Regularne składanie do ISU przez krajowe punkty kontaktowe oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania.
- d) Ulepszenie aspektów technicznych elektronicznego przekazywania oświadczeń dotyczących środków budowy zaufania oraz bezpieczeństwa i utrzymania strony internetowej dotyczącej środków budowy zaufania.

Opis projektu

Na szóstej konferencji przeglądowej uznano pilną potrzebę zwiększenia liczby państw stron uczestniczących w środkach budowy zaufania. W tym względzie uznano również trudności techniczne niektórych państw stron w całkowitym i terminowym przedstawianiu oświadczeń. Aby zwiększyć uczestnictwo państw stron w procesie dotyczącym środków budowy zaufania, UE zaoferuje państwom stronom pomoc za pośrednictwem trzech rodzajów działalności:

- a) przygotowanie kompleksowej dokumentacji obejmującej metodologię przygotowań na szczeblu krajowym oraz kompilację danych o środkach budowy zaufania, w tym broszury i planu składania oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania, aby przedstawić przykłady dobrych wzorców, uznając równocześnie różnice w procedurach krajowych. Dokumentacja ta przedstawi również opisy narzędzi i informacji udostępnianych w tym zakresie przez ISU oraz uwzględni podobne inicjatywy innych instytucji i państw stron. Broszura zostanie wydana we wszystkich oficjalnych językach ONZ.

UN ODA będzie czuwać nad ogólną koordynacją przygotowania broszury. Może zostać zwołane posiedzenie ekspertów UE zaangażowanych w przygotowanie broszury, aby ją omówić i sfinalizować. Broszura zostanie rozprowadzona wśród państw stron;

- b) wspierane będzie powołanie i funkcjonowanie krajowych punktów kontaktowych odpowiedzialnych za przygotowanie i składanie oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania, w tym maksymalnie siedem państw stron otrzyma u siebie na miejscu pomoc w przygotowaniu pierwszych oświadczeń w sprawie środków budowy zaufania. Państwa, w których badania biologiczne osiągnęły znaczny poziom, lub takie, w których odnotowano wiele przypadków chorób endemicznych, będą traktowane priorytetowo.

ISU będzie proszona o informowanie państw stron o pomocy udzielanej przez UE w zakresie środków budowy zaufania;

- c) w powiązaniu z posiedzeniami ekspertów z państw stron zorganizowane zostaną dwa warsztaty przeznaczone dla istniejących i nowo powołanych punktów kontaktowych zajmujących się środkami budowy zaufania, aby podzielić się doświadczeniami zdobytymi w procesie dotyczącym środków budowy zaufania oraz w gromadzeniu danych oraz aby zachęcić wszystkie państwa strony do wyznaczenia punktów kontaktowych.

Zaproszenia na warsztaty będą wskazywały, że warsztaty są elementem inicjatywy UE. ISU poinformuje państwa strony, że w razie konieczności UE może pokryć koszty uczestnictwa maksymalnie dziesięciu uczestników na każdej konferencji, pochodzących z państw stron spoza UE, które ostatnio podjęły decyzję o wyznaczeniu punktu kontaktowego. Państwa, w których badania biologiczne osiągnęły znaczny poziom, lub takie, w których odnotowano wiele przypadków chorób endemicznych, będą traktowane priorytetowo w kwestii finansowania; każdy przypadek będzie rozpatrywany indywidualnie;

- d) dokonanie wkładu finansowego na rzecz UN ODA, aby ułatwić dalsze ulepszanie i utrzymywanie istniejącej bezpiecznej strony internetowej dotyczącej środków budowy zaufania oraz aby ulepszyć aspekty techniczne przekazywania drogą elektroniczną obecnie stosowanych oświadczeń dotyczących środków budowy zaufania, zgodnie z decyzją państw stron podjętą na szóstej konferencji przeglądowej.

3.4. Projekt 4: Wsparcie działań między sesjami BTWC

Cel projektu

Wsparcie działań między sesjami BTWC, w szczególności prowadzonych w roku 2008 i 2009 w UE i poza nią dyskusji dotyczących zagadnień omawianych w okresie między sesjami, aby propagować przyjęcie konkretnych środków.

Wyniki projektu

- a) Zapoczątkowanie dyskusji sektorów prywatnego i publicznego w UE na temat wyzwań dla bezpieczeństwa związanych z postępem badań w zakresie nauk biologicznych i biotechnologii oraz na temat odpowiednich środków, które należy przyjąć na szczeblu krajowym, regionalnym lub globalnym, aby sprostać tym wyzwaniom, dotyczącym w szczególności nadzorowania nauki, kształcenia, zwiększania świadomości i opracowywania kodeksów postępowania w zakresie nauk biologicznych i przemysłu biotechnologicznego, jak również zachęcanie do dyskusji na temat wzmocnienia współpracy międzynarodowej i zwiększenia pomocy międzynarodowej w dziedzinie obserwacji chorób, wykrywania i diagnostyki, z myślą o określeniu konkretnych potrzeb związanych z udzieleniem pomocy.
- b) Przedstawienie sprawozdania na posiedzeniach między sesjami dotyczącego odkryć i zaleceń powstałych dzięki dyskusji w ramach UE.
- c) Ułatwienie dyskusji na tematy omawiane w okresie między sesjami w różnych regionach świata, zwłaszcza w regionach niewysyłających odpowiedniej liczby przedstawicieli na posiedzenia między sesjami.

Opis projektu

Projekt ten przewiduje dwa warsztaty na szczeblu UE, na których spotkają się przedstawiciele rządu, przemysłu, uczelni i instytutów badawczych oraz organizacji pozarządowych, co pozwoli na wymianę doświadczeń i przemyślenie kwestii dotyczących okresu między sesjami w roku 2008 i 2009. Najlepiej byłoby, aby warsztaty odbyły się przed posiedzeniami ekspertów z państw stron. Państwa strony otrzymają sprawozdanie z warsztatów.

Aby propagować globalną refleksję nad tymi kwestiami, zostaną udostępnione fundusze na dwa rodzaje działalności:

- a) uczestnictwo maksymalnie siedmiu przedstawicieli spoza UE w każdym warsztacie regionalnym UE, zwłaszcza z grupy państw niezaangażowanych;
- b) zorganizowanie maksymalnie czterech warsztatów na szczeblu krajowym, aby omówić w roku 2008 i 2009 kwestie dotyczące okresu między sesjami w różnych regionach świata. Oczekuje się, że państwa strony spoza UE, które uczestniczyły w warsztatach regionalnych UE, mogą zechcieć zorganizować podobne warsztaty u siebie na szczeblu krajowym i zwrócić się w tym celu o pomoc do UE.

4. Aspekty proceduralne, koordynacja i Komitet Sterujący

W zasadzie wnioski państw trzecich dotyczące wszelkich form pomocy i współpracy w ramach niniejszego wspólnego działania muszą być kierowane do SG/WP, wspomagającego Prezydencję, oraz do UN ODA. UN ODA dokona w odpowiednich przypadkach przeglądu i oceny tych wniosków i przedstawi zalecenia Komitetowi Sterującemu. Komitet Sterujący przeanalizuje wnioski o pomoc, jak również plany działania i ich realizację. Komitet Sterujący przedstawi ostateczny wykaz państw beneficjentów, który następnie zostanie zatwierdzony przez Prezydencję, wspomaganą przez SG/WP, po konsultacjach z odnośną grupą roboczą Rady.

W skład Komitetu Sterującego wejdą: przedstawiciel Prezydencji, wspomagany przez SG/WP, jak również przedstawiciel przyszłej Prezydencji i przedstawiciel UN ODA. Komisja będzie w pełni włączana w podejmowane działania. Komitet Sterujący będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji wspólnego działania, przynajmniej co sześć miesięcy, w tym za pomocą elektronicznych środków łączności.

Aby państwa beneficjenci miały silne poczucie odpowiedzialności i zapewniły trwałość działań zapoczątkowanych przez UE, przewiduje się, tam gdzie jest to możliwe i odpowiednie, że wybrani beneficjenci zostaną poproszeni o przygotowanie planów działania, które będą określać m.in. plan wykonania finansowanych działań (w tym przy pomocy zasobów krajowych), szczegółowy zakres i czas trwania projektu oraz główne podmioty. UN ODA lub państwa członkowskie w odpowiednich przypadkach uczestniczą w przygotowywaniu planów działania. Realizacja projektów przebiega zgodnie z planami działania.

5. **Sprawozdania i ocena**

UN ODA będzie co dwa miesiące przedstawiać Prezydencji, wspieranej przez SG/WP, regularne sprawozdania z postępów w realizacji tych projektów. Dane sprawozdanie będzie przekazywane odnośnej grupie roboczej Rady, aby oceniła ona postępy i dokonała ogólnej oceny projektów, jak również podjęła ewentualne dalsze działania.

W miarę możliwości państwa strony będą informowane o wdrażaniu niniejszego wspólnego działania.

6. **System zarządzania informacjami i współpracą (ICMS)**

ICMS, opracowany w ramach wspólnego działania 2006/184/WPZiB, będzie utrzymywany i wykorzystywany do celów wymiany informacji, sporządzania tekstów i innej łączności między ekspertami UE, UN ODA i państwami trzecimi, w odpowiednich przypadkach, jak również do przygotowywania odnośnych wizyt pomocowych.

7. **Uczestnictwo ekspertów z UE**

Aktywne zaangażowanie ekspertów z UE jest konieczne do pomyślnej realizacji niniejszego wspólnego działania. Ich koszty związane z realizacją projektów zostaną pokryte na podstawie niniejszego wspólnego działania. Biuro UN ODA będzie zachęcane do wykorzystywania istniejącego wykazu ekspertów prawnych UE oraz do opracowania, w odpowiednich przypadkach, podobnych narzędzi dla środków budowy zaufania i innych aspektów realizacji.

Oczekuje się, że w związku z przewidywanymi wizytami pomocowymi (związanymi np. z pomocą prawną lub pomocą w zakresie środków budowy zaufania) standardowo wizytę taką będzie składać grupa składająca się maksymalnie z trzech ekspertów; maksymalny czas trwania wizyty wynoszący pięć dni również będzie uważany za standardową praktykę.

8. **Czas realizacji**

Całkowity szacowany czas realizacji niniejszego wspólnego działania wynosi 24 miesiące.

9. **Beneficjenci**

Beneficjentami działań związanych z upowszechnianiem BTWC są państwa niebędące stronami BTWC (zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami).

Beneficjentami realizacji działań związanych ze środkami budowy zaufania są państwa strony.

Beneficjentami działalności podejmowanej w związku z działaniami między sesjami są przedstawiciele rządów państw członkowskich i innych państw stron, jak również przedstawiciele sektora prywatnego, uczelni i instytutów badawczych oraz organizacji pozarządowych.

10. **Przedstawiciele stron trzecich**

Aby propagować poczucie odpowiedzialności na szczeblu regionalnym i trwałość projektów, na podstawie niniejszego wspólnego działania finansowane może być uczestnictwo ekspertów spoza UE, w tym ekspertów z organizacji regionalnych i innych odnośnych organizacji międzynarodowych. Uczestnictwo przewodniczącego posiedzeń państw stron, jak również personelu ISU, może być finansowane po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku.

11. **Podmiot realizujący**

Techniczna realizacja niniejszego wspólnego działania zostanie powierzona UN ODA w Genewie, które może wykonywać swoje zadania pod kontrolą SG/WP wspierającego Prezydencję.

Prowadząc działania, UN ODA będzie w odpowiednich przypadkach współpracować z Prezydencją, wspieraną przez SG/WP, oraz z państwami członkowskimi, innymi państwami stronami i organizacjami międzynarodowymi.

12. **Podmiot realizujący – kwestie dotyczące personelu**

Jako że działania przewidziane w niniejszym wspólnym działaniu, które mają zostać powierzone UN ODA, mają charakter pozabudżetowy, potrzebny będzie dodatkowy personel, aby realizować planowane projekty.